

T Á J É K O Z T A T Ó

Budapest, 2012. november 27.

Tagi kölcsön és osztalék kifizetés elengedése

Hogyan kell eljárni akkor, ha a végelszámolás alatt lévő társaságot tagi kölcsön vissza-, vagy osztalék kifizetési kötelezettség terheli?

A végelszámolási eljárás befejezéséhez a társaságoknak rendezniük kell kötelezettségeiket. Ez azt jelenti, hogy a végelszámolást addig nem lehet befejezni, amíg a cégnek olyan ismert követelése vagy tartozása van, amelyről a vagyonfelosztási határozatban nem rendelkeztek.

Amennyiben az adózónak még vissza- illetve kifizetetlen, tagok által nyújtott kölcsön vagy osztalék kötelezettségük van, azt a végelszámolás zárásáig az alábbi módok valamelyikével rendezni kell:

- 1) vissza- illetve kifizetik
- 2) a tagok lemondanak róla, elengedik
- 3) felszámolást kezdeményeznek.

Amennyiben a társaság benyújtja a záró bevallását, azonban sem kifizetés, sem felszámolás kezdeményezés nem történik, vélelmezhető a követelések tagok általi elengedése.

Amennyiben a jóváhagyott, a kötelezettségek között nyilvántartott **osztalékról a tag lemond** a társaság javára, akkor a kötelezettségként előírt osztalékot **elengedett kötelezettségként** ki kell vezetni a könyvekből a rendkívüli bevételekkel szemben (*A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 86.§ (3) bekezdés h) pontja értelmében.*) Amennyiben a kötelezettség időközben elévül, akkor az elévült kötelezettséget szintén rendkívüli bevételként kell elszámolni az elévülés időszakában. Az elengedett osztalékot, nem lehet közvetlenül az eredménytartalékkal szemben lekönnyvelni.

Az Sztv. 86.§ (4) bekezdésének c) pontja szintén lehetővé teszi, hogy a **tagok által nyújtott tagi kölcsönt** – amelyet a társaság anyagi fedezet hiányában nem képes visszafizetni a tagok részére a megszűnés során – a társaság **elengedett kötelezettségként** vezesse ki könyveiből a rendkívüli bevételekkel szemben.

Az adóhatóság gyakorlatában előfordult olyan eset, hogy egy társaság a tag pótbefizetési kötelezettségének beszámításával kívánta rendezni a kötelezettséget. Az adózó azonban figyelmen kívül hagyta, hogy mint gazdasági társaságra a Sztv. szabályai kötelezőek, de a beszámítás jogintézménye polgári jogi jogintézmény. Így nincs lehetőség arra, hogy a tagi kölcsön miatt keletkezett kötelezettséget veszteségrendezés céljából kapott pótbefizetésnek minősítsék át és a kölcsöntartozás összegét beszámítsák a pótbefizetésekkel szemben.

Más cégek úgy is próbálták a kötelezettségüket rendezni, hogy a tagok kölcsön követeléseivel apportként megemelték a társaság törzstőkéjét. Azonban a tartozásnak ilyen módon történő rendezésére sincs lehetőség. Önmagában a cégbírósági változásbejegyző végzés nem teszi a tőkeemelést adójogi szempontból jogszerűvé, ha maga a tőkeemelés az Art. rendelkezéseibe ütközik. Adózó olyan saját magával szemben fennálló követelést apportált, melynek kielégítésére vagyoni, pénzügyi eszközök hiányában nincs lehetőség és nem is várható, hogy lesz, így az apportált követelés nem bírt olyan vagyoni értékkel, melynek segítségével a társaság eredményes működése helyreállítható lett volna. Az eljárás nem jóhiszemű, hiszen csupán arra irányul, hogy a társaság kötelezettségét oly módon tudja rendezni, mely nem jár pénzügyi teljesítéssel, adójogi vonzattal és így a tartozása eltűnjön, ezáltal meg tudjon szünni végelszámolással.

Összefoglalva tehát a tartozást vagy visszafizetik, vagy a tagi kölcsön elengedésre kerül és azt rendkívüli bevételként kell elszámolni. Az ellenszolgáltatás nélkül történő lemondást be kell jelenteni a NAV felé ajándékozási illeték megállapítására az illetékkötelezettség keletkezését követő 30 napon belül.

Nemzeti Adó- és Vámhivatal
Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága